

Odluka:

PŽ-620/16-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ-620/16-3

Vrsta odluke: Rješenje

Datum odluke: 15.04.2016

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

90. PŽ-620/16-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Ivici Omaziću, u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe pokrenutom po prijedlogu dužnika A. d.o.o., OIB ..., T., B. ulica 24, odlučujući o žalbi vjerovnika B. d.o.o., OIB ..., O., M. P. 119, protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Stpn-29/15-14 od 7. prosinca 2015., 15. travnja 2016.

riješio je

Odbija se žalba vjerovnika B. d.o.o., OIB ..., O. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj Stpn-29/15-14 od 7. prosinca 2015.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu (dalje: prvostupanjski sud) odobrena je sklopljena predstečajna nagodba čiji je sadržaj istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja i koja glasi kako je to citirano u izreci pobijanog rješenja.

Iz obrazloženja proizlazi kako je 3. lipnja 2015. dužnik podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe sadržaja pobliže označenog kao u izreci rješenja. Iz priložene dokumentacije utvrđeno je da je nad dužnikom proveden postupak predstečajne nagodbe pred FINA-om koja je donijela rješenje poslovni broj klasa: UP-I/110/07/14-01/7078, ur. broj 04-06-15-7078-81 od 4. svibnja 2015. koje je postalo izvršno 22. svibnja 2015. kojim je utvrđeno da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici čije je tražbine prelaze dvije tražbine vrijednosti svih utvrđenih tražbina, odnosno u ukupnom omjeru glasova 75,21%. S obzirom na to da su za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali i dužnik i vjerovnici, a čije tražbine čine potrebnu većinu 75,21% iz čl. 63. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te je utvrđeno da su ispunjene sve pretpostavke iz čl. 66. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, odlučeno je kao u izreci rješenja.

Protiv rješenja žalbu je izjavio vjerovnik B. d.o.o., O. zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U bitnom navodi kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio visinu tražbine vjerovnika na štetu dužnika, što predstavlja odlučnu činjenicu u predmetnom postupku. Stoga predlaže pobijano rješenje ukinuti i vratiti predmet na ponovan postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 66. st. 15. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13; dalje: ZFPPN) u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći pri tome po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da je ono pravilno i zakonito.

Iz spisa proizlazi kako je Nagodbeno vijeće FINA-e, Regionalni centar Zagreb, rješenjem Klasa: UP-I/110/07/14-01/7078, ur. broj: 04-06-14-7078-22 od 6. listopada 2014., otvorilo postupak predstečajne nagodbe nad dužnikom. Tim su rješenjem pozvani vjerovnici da zaključno s danom 5. studenog 2014. prijave svoje tražbine nagodbenom vijeću s dokazima o osnovi i visini prijavljene tražbine. Podneskom od 3. lipnja 2015. stečajni dužnik je podnio prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe te je dostavio rješenje FINA-e, Regionalnog centra Zagreb, kalsa UP-I/110/07/14-01/7078, ur. broj 04-06-15-7078-81 od 4. svibnja 2015. kojim je utvrđeno da je Plan financijskog restrukturiranja prihvaćen te da su za njega glasovali vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina. To je rješenje postalo izvršno 22. svibnja 2015.

Prije svega se ističe, kako prilikom utvrđivanja jesu li ispunjeni uvjeti za sklapanje predstečajne nagodbe, prvostupanjski sud ne ispituje valjanost postupka provedenog pred nagodbenim vijećem.

Naime, stvarna nadležnost u postupku predstečajne nagodbe

podijeljena je između: a) postupka predstečajne nagodbe (i skraćenog postupka predstečajne nagodbe) koji se provodi pred regionalnim centrom Financijske agencije (čl. 26. st. 1. ZFPPN-a) i rezultira prihvaćanjem plana financijskog restrukturiranja ili obustavom postupka i b) postupka sklapanja predstečajne nagodbe koji se provodi pred trgovačkim sudom (čl. 26. st. 4. ZFPPN-a). Različite su i nadležnosti u postupku povodom pravnih lijekova.

Nadalje, u upravnom postupku koji se provodi pred nagodbenim vijećem prijavljuju se i ispituju, odnosno utvrđuju tražbine prema pravilima Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Sud ne može drugačije odlučiti o priznavanju tražbina, jer mu takva ovlast nije dana Zakonom, ali je zato vjerovnicima predstečajnog dužnika dana mogućnost ostvarivanja zaštite podnošenjem žalbe protiv rješenja Nagodbenog vijeća FINA-e iz čl. 60. ZFPPN-a (rješenje o utvrđenim odnosno osporenim tražbinama; rješenje o tome da su za plan financijskog restrukturiranja glasovali vjerovnici potrebne većine glasova te da je postupak proveden u skladu s odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi), odnosno pokretanjem upravnog spora. Dakle, u sudskom postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe, vjerovnik ne može s uspjehom isticati prigovore koji se odnose na utvrđivanje, odnosno na ispitivanje njegove tražbine. Jednako tako, u tom sudskom postupku pokrenutom radi sklapanja predstečajne nagodbe, sud ne može ocjenjivati valjanost postupka koji se provodio pred nagodbenim vijećem.

Međutim, sud treba ispitati ispunjava li prijedlog za sklapanje predstečajne nagodbe pred sudom, zakonom propisane uvjete te jesu li mu priložene popisane isprave (pored toga je li podnesen pravovremeno). Odredbama čl. 66. st. 4.-10. ZFPPN-a propisane su pretpostavke i postupak za odobrenje sklapanja predstečajne nagodbe pred sudom, u kojem se na odgovarajući način primjenjuju pravila parničnog postupka (čl. 66. st. 15. ZFPPN-a).

Sukladno odredbi čl. 66. st. 9. ZFPPN-a sud će dopustiti sklapanje predstečajne nagodbe: 1) ako su na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak dali dužnik i vjerovnici koji su prihvatili plan financijskog restrukturiranja, a čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a, odnosno ako su svoj pristanak dali vjerovnici čije tražbine prelaze polovinu vrijednosti utvrđenih tražbina za svaku grupu vjerovnika ili vjerovnici čije tražbine prelaze 2/3 vrijednosti svih utvrđenih tražbina 2) ako je sadržaj predstečajne nagodbe u cijelosti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja.

S obzirom na to da sadržaj predstečajne nagodbe mora biti istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja, kao i s obzirom na to da predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave - dužnost je suda ispitati i to može li sadržaj prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja, odnosno predložene predstečajne nagodbe imati snagu ovršne isprave (podobnost za ovrhu). U tom smislu sud treba ispitati odgovara li sadržaj predstečajne nagodbe sadržaju ovršne isprave podobne za ovrhu, tj. ima li predstečajna nagodba snagu ovršne isprave na

temelju koje se može provesti prisilna ovrha i bez pristanka dužnika ili bilo koje treće strane. Tek kada sud to utvrdi, kao i jesu li ispunjene i ostale pretpostavke propisane odredbom čl. 66. ZFPPN-a, tada određuje ročište radi sklapanja predstečajne nagodbe. Njeno sklapanje sud dopušta ako su za nagodbu glasovali dužnik i potrebna većina vjerovnika i konačno, rješenjem odobrava tako sklopljenu nagodbu.

Glede opsega pobijanja rješenja kojim je odobreno sklapanje predstečajne nagodbe, sukladno odredbi čl. 83. ZFPPN-a, predstečajna nagodba može se pobijati tužbom pod pretpostavkama koje su propisane za pobijanje sudske nagodbe. To znači da žalbom protiv rješenja o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe, nije dopušteno pobijati samu predstečajnu nagodbu već je dopušteno isticati razloge da ne postoje pretpostavke iz čl. 66. st. 9. ZFPPN-a na osnovi kojih bi sud donio rješenje o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe. Podredno se napominje i to kako se odredba o pobijanju predstečajne nagodbe tužbom odnosi na slučajeve u kojima su ispunjeni svi uvjeti za odobrenje sklopljene predstečajne nagodbe, ali se tužitelj ne slaže s njenim sadržajem; to se nalazi izvan granica koje prvostupanjski sud mora ispitati po službenoj dužnosti u smislu odredaba čl. 66. st. 5., 9. i 13. ZFPPN-a.

Upravo zato, pobijano se rješenje ispituje isključivo u okviru granica ovlasti prvostupanjskog suda da ispituje uvjete za sklapanje predstečajne nagodbe, odnosno da odobri sklopljenu predstečajnu nagodbu.

U konkretnom slučaju na ročištu za sklapanje predstečajne nagodbe svoj pristanak su dali dužnik i vjerovnici koji su prihvatili plan financijskog restrukturiranja, a čije tražbine čine potrebnu većinu iz čl. 63. ZFPPN-a, sadržaj predstečajne nagodbe u cijelosti je istovjetan sa sadržajem prihvaćenog plana financijskog restrukturiranja te je riječ o ispravi podobnoj za ovrhu.

Vjerovnik žalbom niti ne prigovara tim odlučnim okolnostima, već se njegovo osporavanje zakonitosti pobijanog rješenja u bitnome sastoji u tvrdnji da je on ima prema dužniku višu tražbinu od one utvrđene predstečajnom nagodbom. Iz spisa proizlazi da se u tablici utvrđenih tražbina nalazi tražbina upravo u visini kako je to utvrđeno i u sklopljenoj i odobrenoj predstečajnoj nagodbi. U prihvaćenom Planu financijskog restrukturiranja vjerovnikove tražbine navedene su u iznosu u kojem su navedene i u odobrenoj predstečajnoj nagodbi. Ukoliko je držao da je njegova tražbina više od one koja je utvrđena te da je njegovo pravo povrijeđeno prihvaćenim planom financijskog restrukturiranja trebao je istaknuti žalbu protiv rješenja kojim je utvrđeno da je Plan financijskog restrukturiranja prihvaćen. Stoga su njegovi žalbeni navodi bez utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja. Predstečajna nagodba sadržajem mora biti istovjetna sadržaju prihvaćenog Plana financijskog restrukturiranja. Iz spisa proizlazi kako je tražbina žalitelj u prihvaćenom Planu financijskog restrukturiranja istovjetna njegovoj tražbini iz Predstečajne nagodbe pa su žalbeni navodi kako prvostupanjski sud nije dobro utvrdio činjenično stanje, i to u odnosu na visinu tražbine neosnovani.

Slijedom svega valjalo je odbiti žalbu te pozivom na odredbu čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 66. st. 15. ZFPPN-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 15. travnja 2016.